

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. X. Ordo Fontis Ebraldi in Gallia, per Robertum Blesælium Parisiensem
anno millesimo centesimo decimoseptimo institutus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

tionis materiam rescindentes, dum alter alteri non inuidet, nec alium se contempto sibi in temporalium administratione præpositum dolet.

Ita Iacobus Vitriacus cap. 17. Historiæ Occidentalis. De eodem Ordine consulendus & Choppinus in Monasticis lib. 2. tit. 2. §. 20.

CAPVT X.

Ordo fontis Ebraldi, in Gallia, per Robertum Blesalium Parisiensem anno 1117. institutus.

ANno Christi 1117. mortuus asseritur vir insignis *Robertus*, auctor monasterij fontis *Ebraldi*. Qui enim eduxit populum suum de *AEgypto*, & deduxit per desertum in adinventionibus suis: idem ducens populum Christianum per deserta loca sæculi huius, ad terram felicioris promissionis, ipsum regnum cœlorum, nouam in Gallia Religiosorum instituit viuendi formam, per seruum suum *Robertum Parisiensem*, in monasterio, quod erexit, dictum *Fontis Ebraldi*, in quo etiã viri *Abbatissæ* parerent. Hæc vt accipias, præsciendum, quòd monasterium fontis *Ebraldi* nomen duxit à fonte loci, in quo situm est. Ferunt enim *Ebraldum* quẽdam iuuenem, genere nobilem, sed moribus corruptis, magna sicariorum manu stipatum, adiacetes vias regias latrocinijs olim infestasse, siluasq; tunc

temporis frequētes infedisse, quarum hodieq; reliquæ manent non parvæ. Post hæc Theologum quendam Parisiensem, eximiæ doctrinæ virum diuiniq; verbi concionatorem insignem, *Robertum de Abruscellis* nomine, eò aduentasse, sanctisq; exhortationibus suis nō modò iuuenem illū, vt mores vitamq; mutaret, impulisse, sed multos præterea omnium generum homines, ad despiciendā sæculi vanitatē austeriorisq; vitæ leges subeundas, permouisse, ad quorū habitationē distincta iisdē in septis monasteria cōdidit, sua seorsim viris, virginibus, ægrotis, & mulieribus reliquis ædificādo: Vniuersæ porrò Congregationi Abbatissam præposuisse, quæ in oēs tum viros, tū foeminas ius summū obtineret, statuēs vt viri *S. Ioannis Euangelistæ* exemplo, virginibus seu mulieribus parerēt, & hæ vicissim *B. Virginis* exemplū sequentes, religiosos tanquā filios amplecterētur. Statuta deniq; & Cōstitutiones pro vtrisque separatim perscripsit.

Cū ergo ad hūc modū rectè institutū fuisset monasteriū fōtis Ebraldi. Reges & Principes, ceteriq; Dynastæ, magnā mox veneratione illud prosequi, & diuersa ei bona largiri cœperūt: nōnulli etiam huius cōgregationis Cōuentus in suis terris expetierunt; ita vt ex omnibus illis Cōuentibus cōstitutus fuerit Ordo, cuius caput esset idē monasteriū Fontis Ebraldi: quæ quidem authenticis bullis multi Pontifices approbarunt, docentes Ordinem

hunc ab illis verbis Christi : *Ecce filius tuus, Ecce mater tua*, institutionis suæ originem rationemque petijisse.

1117.

Mortuum tradunt Robertum regulæ auctorem anno millesimo centesimo decimo septimo, & sancto Bernardo familiarem fuisse. Statuisse autem, vt cum Abbatisa, quam crearat, diem suum clauderet, ea illi succederet, quam Religiosæ ipsæ suis suffragijs elegissent. Quod ab illis semper obseruatum est, quamdiu electionum vsus in monasterijs permansit. Ceterum & quamdiu stetit eligendi potestas, & postquam auctoritate Pontificis constitui Abbatisæ ceperunt, optimas semper easque memorabiles Abbatisas sortitæ sunt, vitæ integritate ac sanctitate, quàm genere illustriores : tametsi pleræque Regum & Principum, aut nobilissimorum certè Equitum filia fuerint. Inter quas eluxerunt *Mathildis* Comitis Andegauensium filia, Guilielmi vidua, Henrici Primi Anglorum Regis filia ; *Mathildis* altera, filia Theodoricæ Comitis Flandriæ, vidua item Ducis Burgundiæ ; *Aloysia*, Ludouici iunioris Francorum Regis filia ; *Ioanna de Brenna*, neptis Roberti filij Ludouici Crassi Francorum Regis ; *Elisabetha* soror Philippi Valesij Regis ; *Maria de Britannia*, Aurelianensis & Britannia Ducum neptis : *Anna Aurelianensis*, Ludouici XII. Regis soror ;

Re-

Renata Borbonia, filia Ioannis Comitis Vindocinensis; *Ludouica Borbonia*, soror primi Ducis Vindocinensis, & *Eleonora Borbonia*, eiusdem Ducis & Franciscæ Alenzoniæ filia, amita Henrici quarti Christianissimi Regis Francorum & Nauarræ: quæ monasterium, in quo ducentæ præter cæteros Religiosis Deo dicatæ moniales numerantur, ordinemque vniuersum moderatur, magna pietatis, prudentiæ sanctitatisque apud omnes opinione.

Obseruandum est, Mariæ Britannicæ Abbatissæ temporibus, ipsa procurante, factam fuisse Ordinis reformationem iuxta Regulam S. Benedicti, & statuta Roberti institutoris; Xysti IV. Pontificis Maximi auctoritate, qui Archiepiscopos Lugdunensem & Bituricensem delegauit, ad eandem reformationem exequendam, quæ nunc etiam in fontis Ebraldi monasterio, Prioratibusque circiter sexaginta, qui ab illo pendent, studiosè obseruatur. Exstat epistola D. Bernardi ad Episcopum Andegauensem, de querela inter ipsum & Abbatissam Fontis Euerardi: vbi legendum *Ebraldi*. De hoc enim loquitur monasterio, quod in diocesi quidem Pictauiensi positum est, sed contiguos cum Andegauensi fines habet.

Sed & Petrus Venerabilis, Cluniacensis Abbas, eiusdem Roberti meminit magno præconio, vtpotè qui fuerit institutor matris

fuę Raingardę in vita spiritali, quę viro de-
functo professa est monasticam regulam in
Marciniacensi monasterio. Cuius res præcla-
rę gestas post eius obitum ipse epitaphio est
prosecutus, vbi pariter corruptę legitur, mo-
nasterium ad fontem Ebrandi, loco *Ebraldi*.
Meminit & ibidem de eiusdem Roberti ex
hac vita decessu. *Ita Baronius tomo X I I. Annua-
lium.*

Cæterum fons Ebraldi tertio lapide distat
à Saumurio opido. Complectitur autem hoc
monasterium, itemque ordo monachos &
moniales sub regula S. Benedicti militantes,
sed distinctis in claustris habitantes.

In fonte Ebraldi, intra vnus velut opidi
ambitum, sunt quatuor monasteria, tria mo-
nialium, quę sunt circiter ducentę, & vnum
monachorum, qui sunt circiter quadraginta,
& suum habent Priorem. Abbatissa autem, quę
omnibus imperat, fere solet esse ex sanguine
regio.

Huius ordinis monasteria in vniuersum
sunt circiter sexaginta : ex quibus nonnulla
hodieque florent in Hispania, & nonnulla et-
iam in Anglia viguerunt. Altare maius cœ-
nobij monachorū fõtis Ebraldi sitū est in cõ-
finibus diœcesis Pictauis, Turonensis & An-
degauensis. Hęc à R. P. Guilielmo Richerio,
Abbate S. Vincetij Cenomanensis fõtis Ebral-
di olim Visitatore, an. millesimo sexcetesimo
decimo septimo accepimus.